

## ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΣΥ

### ΥΠΟΜΝΗΜΑ

(εδάφ. τελευταίο της παρ. 1 του άρθρου 365 του Ν. 4412/2016)

Της εταιρείας με την επωνυμία «SYCHEM ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ – ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΝΕΡΟΥ – ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΗΣΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ – ΚΟΛΥΜΒΗΤΙΚΕΣ ΔΕΞΑΜΕΝΕΣ – ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ», που εδρεύει στην Αγία Παρασκευή Αττικής, Λεωφόρος Μεσογείων αρ 518, όπως νόμιμα εκπροσωπείται

\*\*\*\*\*

Σε συνέχεια της νομίμως ασκηθείσας, υπ' αριθμ. κατάθ. (ΓΑΚ) ΕΛΛΗΣΥ 1555/17-8-2026 προδικαστικής προσφυγής μας και **προς συμπλήρωση** των εκεί προβληθέντων λόγων και **προς αντίκρουση** των (όσων είναι αντίθετοι με τους δικούς μας ισχυρισμούς και δεν τους συνομολογούν) ισχυρισμών της Αναθέτουσας Αρχής, οι οποίοι διατυπώθηκαν δια της υπ' αριθμ. 150/2026 Απόφασης της Δημοτικής Επιτροπής του Δήμου Άνδρου (28<sup>η</sup> συνεδρίαση της 26.8.2026), με θέμα «*απόψεις επί της καταταθείσας προδικαστικής προσφυγής κατά της Διακήρυξης του Διαγωνισμού «Προμήθεια και εγκατάσταση μονάδας αφαλάτωσης στη Χώρα Άνδρου δυναμικότητας 600 κ.μ./ημέρα»*», **επαγόμεθα τα ακόλουθα:**

1) **Επί του πρώτου λόγου προσφυγής με τίτλο «Άρθρο 2.2.7. της Διακήρυξης: Απρόσφορη και ασύνδετη με το αντικείμενο της προμήθειας μονάδας αφαλάτωσης η ειδική απαίτηση του άρθρου 2.2.7. της Διακήρυξης, όπως το πεδίο εφαρμογής όλων των πιστοποιητικών ISO αναφέρεται στη «μελέτη, επίβλεψη, κατασκευή, λειτουργία και συντήρηση τεχνικών έργων».**

Με τον πρώτο λόγο προσφυγής μας, επισημάναμε ότι τα πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και περιβαλλοντικής διαχείρισης, όπως και όλα τα κριτήρια επιλογής, **επιβάλλεται να συνδέονται με το αντικείμενο της υπό ανάθεση σύμβασης** (Ελ.Συν. 100/2025, Κλιμάκιο Ζ') και πλήξαμε τη νομιμότητα του κριτηρίου του άρθρου **2.2.7.**

της Διακήρυξης, καθώς η προμήθεια, εγκατάσταση και λειτουργίας μονάδας αφαλάτωσης, ως μηχανήματος, ουδόλως αποτελεί, ούτε σχετίζεται με «τεχνικό έργο».

Κατά τούτο, δηλαδή υπό το πρίσμα της **κοινής απαίτησης για όλα τα κριτήρια ποιοτικής επιλογής**, όπως αυτά συνδέονται με το αντικείμενο της σύμβασης, **αλυσιτελώς** αντιδιαστέλλει η Αναθέτουσα Αρχή με τις απόψεις της το (μη ενδιαφέρον, στο πλαίσιο του υπό κρίση λόγου προσφυγής μας) ουσιαστικό περιεχόμενο της ειδικής τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας του άρθρου 2.2.6., έναντι αυτού των προτύπων διασφάλισης ποιότητας και περιβαλλοντικής διαχείρισης του άρθρου 2.2.7. της Διακήρυξης, επισημαίνοντας ότι «...το άρθρο 2.2.6 είναι εκείνο που αποδεικνύει την ειδική προηγούμενη τεχνική εμπειρία σε μονάδες αφαλάτωσης, ενώ το άρθρο 2.2.7 αφορά την οργανωτική δυνατότητα του οικονομικού φορέα να ασκεί τις σχετικές δραστηριότητες εντός πιστοποιημένων συστημάτων ποιότητας, ασφάλειας, περιβαλλοντικής και ενεργειακής διαχείρισης και επιχειρησιακής συνέχειας...», αφού, πάντως **και** η «*άσκηση των σχετικών δραστηριοτήτων εντός πιστοποιημένων συστημάτων ποιότητας, ασφάλειας, περιβαλλοντικής και ενεργειακής διαχείρισης και επιχειρησιακής συνέχειας...*» **θα πρέπει να εξελέγχεται στο πλαίσιο του αντικειμένου του Διαγωνισμού, ήτοι, εν προκειμένω προμήθειας, εγκατάστασης και λειτουργίας «μονάδων αφαλάτωσης» και όχι «τεχνικών έργων (οράτε ΕΣ 100/2025, Κλιμάκιο Ζ').**

Επισημάναμε, δηλαδή, με την προσφυγή μας ότι το πεδίο εφαρμογής των απαιτούμενων πιστοποιήσεων ISO **τότε μόνο** θα ήταν συναφές και άρα ανάλογο με το αντικείμενο της υπό ανάθεση σύμβασης, εφόσον αναφερόταν σε «*μονάδες αφαλάτωσης*», όπως, άλλωστε, ρητώς (κι ευλόγως) προβλέπεται στο πλαίσιο των κριτηρίων επαγγελματικής καταλληλότητας και ειδικής τεχνικής ικανότητας του άρθρου 2.2.7., γεγονός το οποίο δημιουργεί την **εύλογη απορία** - η οποία ουδόλως λύθηκε, ούτε απαντήθηκε με τις απόψεις της Αναθέτουσας Αρχής - για ποιο λόγο, επιλέχθηκε **να διαφοροποιηθεί ορολογικά**, ειδικώς στο πλαίσιο των πιστοποιητικών ISO του άρθρου 2.2.6. το αντικείμενο του Διαγωνισμού και να αποδοθεί τούτο ως δήθεν «τεχνικό έργο», ενώ δεν είναι.

Όπως, ειδικότερα, διευκρινίσαμε με την προσφυγή μας, η εταιρεία μας κωλύεται να συμμετάσχει στο Διαγωνισμό, καθώς διαθέτει μεν, κατά είδος (ISO 9001,

45001, 14001, 50001, 22301) όλα τα προβλεπόμενα στο άρθρο 2.2.7. της Διακήρυξης πιστοποιητικά, πλην όμως όχι με πεδίο εφαρμογής αναφερόμενο στην προμήθεια, αλλά και όλες εν γένει τις αναγκαίες συνοδές δραστηριότητες κι εργασίες, που αφορούν την κι εγκατάσταση και λειτουργία μηχανημάτων επεξεργασίας νερού, όπως (προφανώς) μονάδες αφαλάτωσης, όχι όμως και «τεχνικών έργων», στην έννοια των οποίων προδήλως δεν εμπίπτουν οι μονάδες αφαλάτωσης.

Το γεγονός ότι πρόκειται περί προμήθειας προϊόντος και δη μηχανήματος και όχι περί «τεχνικού έργου» (κατά την έννοια της περ. 7 και 8 της παρ. 1 του άρθρου 2 του Ν. 4412/2016), παρά το ότι (προφανώς) και δη παρά το γεγονός ότι η έναρξη λειτουργίας του προϋποθέτει και παρεμπίπτουσες εργασίες εγκατάστασης, σύνδεσης, ρύθμισης, αυτοματισμού, δοκιμαστικής λειτουργίας κλπ. δεν αμφοισβητεί ούτε η Αναθέτουσα Αρχή. Για το λόγο αυτό τεχνηέντως και οψίμως, με τις απόψεις της επιχειρεί να παραλλάξει ακριβώς την κρίσιμη ορολογία του πληττόμενου πεδίου εφαρμογής των ISO του άρθρου 2.2.6., αναφέροντας ότι η μονάδα αφαλάτωσης αποτελεί ολοκληρωμένο και πολυσύνθετο «τεχνικό σύστημα», όρος, ο οποίος, όμως, αφενός μεν δεν χρησιμοποιήθηκε στο άρθρο 2.2.6. (αντιθέτως χρησιμοποιήθηκε ο νομοθετικός ειδικώς καθορισμένος όρος «τεχνικό έργο», εξ ου και προβάλαμε τον υπό κρίση λόγο προσφυγής μας) και είναι εννοιολογικά συναφής με «μηχάνημα» και όχι με «τεχνικό έργο».

Το γεγονός, άλλωστε, ότι συνειδητά και σκόπιμα (αν και μη νόμιμα) ο κανονιστικός νομοθέτης απαίτησε, με το πληττόμενο άρθρο 2.2.7., ISO με πεδίο εφαρμογής το «τεχνικό έργο», κατά την έννοια του άρθρου 2 παρ. 7 του Ν. 4412/2016 και όχι τη μονάδα αφαλάτωσης, ως «σύστημα», ήτοι ως «μηχάνημα», επιρρωνύεται και από τις ειδικές δραστηριότητες, με τις οποίες πρέπει να συνοδεύεται το επίμαχο πεδίο του κάθε πιστοποιητικού ISO, ήτοι «μελέτη, επίβλεψη, κατασκευή», οι οποίες προδήλως συνέχονται με τεχνικό έργο και όχι με μονάδα αφαλάτωσης, ως «συστήματος».

Συναφώς, εξάλλου, αλυσιτελώς αναφέρει η Αναθέτουσα με τις απόψεις της ότι «δεν μπορεί να απομονωθεί η παράδοση του εξοπλισμού από τις λοιπές ουσιώδεις συμβατικές υποχρεώσεις εγκατάστασης, σύνδεσης, ρύθμισης, αυτοματισμού, πλήρους λειτουργίας, δοκιμαστικής λειτουργίας...», οι οποίες πράγματι περιλαμβάνονται και εμπίπτουν στην προμήθεια, εγκατάσταση και λειτουργία μίας

μονάδας αφαλάτωσης, αφού, εν πάση περιπτώσει, δεν απαιτήθηκαν αυτές οι εργασίες στο νυν πληττόμενο πεδίο εφαρμογής των πιστοποιητικών ISO, αλλά, αντιθέτως, απαιτήθηκε η «επίβλεψη, μελέτη, κατασκευή» (και μάλιστα «τεχνικού έργου»).

Ομοίως αλυσιτελής τυγχάνει και ο συναφής ισχυρισμός της Αναθέτουσας Αρχής ότι κρίσιμο είναι «...εάν το απαιτούμενο πεδίο εφαρμογής στα ζητούμενα πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και πρότυπα περιβαλλοντικής διαχείρισης είναι συναφές και ανάλογο με το αντικείμενο της σύμβασης στο σύνολό του, ήτοι σε σχέση με το συγκεκριμένο και συνολικό λειτουργικό αντικείμενο της σύμβασης, το οποίο, όπως προαναφέρθηκε, περιλαμβάνει όχι μόνο την προμήθεια της μονάδας αλλά και τις λοιπές ουσιώδεις συμβατικές υποχρεώσεις εγκατάστασης, σύνδεσης, ρύθμισης, αυτοματισμού και ένταξης στο υφιστάμενο σύστημα τηλεμετρίας, πλήρους λειτουργίας, δοκιμαστικής λειτουργίας, συντήρησης και τεχνικής υποστήριξης...», αφού, πάντως δεν προβλέφθηκε ότι τα πιστοποιητικά θα περιλαμβάνουν πεδίο εφαρμογής με αναφορά στις παρεμπίπτουσες συμβατικές εργασίες εγκατάστασης, σύνδεσης, ρύθμισης κλπ. «μονάδων αφαλάτωσης» (οπότε και δεν θα είχαμε προβάλει τον υπό κρίση λόγο προσφυγής, αφού διαθέτουμε όλα τα πιστοποιητικά ISO με τέτοιο πεδίο εφαρμογής), αλλά «τεχνικών έργων».

Σε κάθε περίπτωση, όπως αναλυτικώς εκθέτουμε στην προσφυγή μας, οι εμπεριεχόμενες στο φυσικό αντικείμενο του Διαγωνισμού παρεμπίπτουσες εργασίες τοποθέτησης, εγκατάστασης, διασύνδεσης και λειτουργίας της μονάδας («συστήματος») αφαλάτωσης εμπίπτουν ακριβώς στο νομοθετικό ορισμό του υπό προμήθεια προϊόντος (κατά την έννοια της παρ. 7 του άρθρου 2 του Ν. 4412/2016) και δη, εν προκειμένω, μηχανήματος και όχι του τεχνικού «έργου» (δηλαδή ως του αποτελέσματος ενός συνόλου δομικών εργασιών ή εργασιών ή εργασιών μηχανικού, το οποίο επαρκεί καθ' εαυτό για την επιτέλεση οικονομικής ή τεχνικής λειτουργίας).

Συναφώς και δη ad hoc επαναλαμβάνουμε τις κρίσεις της 562/2026 Απόφαση της Αρχής Σας, αναφορικά με την αληθή φύση των μονάδων αφαλάτωσης, ως «μηχανημάτων/συστημάτων» και όχι ως «έργου»:

«...τα (όποια) σχέδια και οι υπολογισμοί, που θα πρέπει να υποβάλει κάθε υποψήφιος ανάδοχος δεν αφορούν τις (προβλεπόμενες, ως αναγκαίες, όχι όμως ως προέχουσες) εργασίες συναρμολόγησης, εγκατάστασης και διασύνδεσης της κάθε μονάδας, ούτε τις εργασίες κατασκευής του συνοδού και βοηθητικού εξοπλισμού της, **αλλά αφορούν την ίδια τη μονάδα/σύστημα αφαλάτωσης, ως αυτονόμως λειτουργούν «μηχάνημα»**, αφού προβλέπεται ότι θα πρέπει να απεικονίζουν λεπτομερώς κάθε κύριο εξάρτημα και υποσύστημά αυτής (της μονάδας) καθώς και τα τεχνικά και εν γένει λειτουργικά της χαρακτηριστικά: «2.2.4 Σχέδια, Υπολογισμοί. Κάθε προμηθευτής θα πρέπει στην προσφορά του εκτός των άλλων να παρουσιάσει **σχέδια της προσφερόμενης μονάδας**. Τα σχέδια θα περιλαμβάνουν ενδεικτικά, διάγραμμα ροής, διάγραμμα P&I, κατόψεις χωροταξικής διάταξης, τομές, τρισδιάστατες απεικονίσεις και σχέδια λεπτομερειών σε κλίμακα 1:20 ή 1:50 ή 1:100. **Στα σχέδια θα καταγράφεται με σαφήνεια κάθε κύριο εξάρτημα και υποσύστημα με τις απαραίτητες τεχνικές λεπτομέρειες, όπως διαστάσεις, παροχές, ισχύς κ.λ.π. ...**

Εν συνεχεία ακολουθούν είκοσι επτά (27) Κεφάλαια (2.2.5. έως και 2.2.32), εκτεινόμενα σε σαράντα δύο (42) σελίδες (71 έως 113) με τις τεχνικές προδιαγραφές, οι οποίες, στη συντριπτική τους πλειονότητα, αφορούν τα ειδικά τεχνικά και λειτουργικά χαρακτηριστικά των επιμέρους τμημάτων και κυρίων εξαρτημάτων, **που συνθέτουν το ενιαίο μηχάνημα της μονάδας αφαλάτωσης** (σύστημα υδροληψίας, φίλτρα, μετρητές, αντλίες, συστήματα χημικού καθαρισμού κλπ.).

16. Επειδή, από το ως άνω αναλυτικώς προπαρατεθέν περιεχόμενο των Τεχνικών Προδιαγραφών της υπό προμήθεια μονάδας αφαλάτωσης προκύπτει εναργώς ότι το κύριο αντικείμενο της συμβάσεως, είναι η προμήθεια όλων των επιμέρους τμημάτων, εξαρτημάτων και βοηθητικών εργασιών και κατασκευών, **τα οποία, συναρμολογούμενα και διασυνδεόμενα μεταξύ τους, συνθέτουν τελικώς το λειτουργικώς ενιαίο μηχάνημα της «πλήρους και έτοιμης προς λειτουργία» μονάδα αφαλάτωσης. ...** Παράλληλα, εξάλλου (Κεφάλαιο 2.1. των Τεχνικών Προδιαγραφών) **«ιδιαίτερη βαρύτητα» δίδεται στο υποχρεωτικώς υποβλητέο τεύχος υπολογισμών, το**

περιεχόμενο του οποίου θα αφορά την αιτιολόγηση της επιλογής του συγκεκριμένου εξοπλισμού, που πρόκειται να προσφερθεί από τον εκάστοτε Διαγωνιζόμενο, καθώς και τεκμηρίωση αναφορικά με την ποιότητα και ποσότητα του παραγόμενου – από τη μονάδα αφαλάτωσης - νερού, στην πίεση λειτουργίας, το ποσοστό ανάκτησης, στον αριθμό και διάταξη των στοιχείων μεμβρανών που θα χρησιμοποιηθούν και στο είδος και μέγεθος των φίλτρων θολότητας και φυσιγγίων, δηλαδή αναφορικά με ειδικές τεχνικές επιδόσεις αυτής καθ' εαυτήν της μονάδας, ως ενιαίως λειτουργούντος συστήματος/μηχανήματος αφαλάτωσης του θαλασσινού νερού και, εξ αυτού, παραγωγή πόσιμου. Προκύπτει, λοιπόν, από τα παραπάνω ότι προέχων χαρακτήρας της υπό ανάθεση σύμβασης είναι αυτός της προμήθειας, αφού ο τελικός σκοπός του συμβατικού αντικειμένου συναρτάται αποκλειστικά, άλλως κατά το συντριπτικά μεγαλύτερο βαθμό, με τα αυτοτελή τεχνικά χαρακτηριστικά του τελικού προϊόντος/μηχανήματος.

...17. Επειδή, παρά δε τα περί του αντιθέτου διαλαμβανόμενα από την προσφεύγουσα, στο πλαίσιο της εκτίμησης του κύριου αυτού αντικειμένου, η αξία των παροχών που συμφωνήθηκαν αποτελεί μεν στοιχείο εκτίμησης, μόνο εφόσον έχει (ουχί, πάντως, υποχρεωτικώς) ορισθεί χωριστή τιμή για τις επί μέρους παροχές. Εν προκειμένω, λοιπόν, ακριβώς επειδή αυτό που ενδιαφέρει την Αναθέτουσα Αρχή είναι η προμήθεια ενός πλήρους, συναρμολογημένου και έτοιμου προς λειτουργία συστήματος αφαλάτωσης, ως μηχανήματος...».

2. Επί του δεύτερου λόγου προσφυγής με τίτλο: «Άρθρο 2.3.1.: Μη νόμιμα, πρόσφορα και ασαφή κριτήρια ανάθεσης»

2.1. Επί του πρώτου σκέλους: «Κριτήριο Κ.1. περ. ε' σε συνδυασμό με το Κριτήριο Κ.2. περ. α'»

Με το πρώτο σκέλος του δεύτερου Κεφαλαίου της προσφυγής μας επισημάναμε ότι:

«...δεν νοείται ταυτόχρονη αξιολόγηση του ίδιου στοιχείου (εν προκειμένω: προσφερόμενου ποσοστού ανάκτησης ενέργειας) στο πλαίσιο δύο διαφορετικών Κριτηρίων και μάλιστα με διαφορετικό συντελεστή βαρύτητας, κάθε φορά, ώστε εκ του λόγου αυτού αμφότερες οι ως άνω αξιολογικές παράμετροι (Κ.1. περ. ε' και Κ.2. περ. α'), ως νοηματικώς επικαλυπτόμενες, «αλληλοεξουδετερώνονται» και όθεν παρίστανται αλυσιτελείς και απρόσφορες αξιολογικές βάσεις, υπό το πρίσμα της αρχής της διαφάνειας, της αναλογικότητας και της ίσης μεταχείρισης...».

Τον ως άνω ισχυρισμό μας συνομολογεί πλήρως η Αναθέτουσα Αρχή, με τις Απόψεις της, καθώς αποδέχεται το (άλλωστε προφανές) γεγονός ότι «...Σύμφωνα με το υποκριτήριο Κ1.ε της Διακήρυξης, ο προσφέρων τη μέγιστη τιμή ποσοστού ανάκτησης ενέργειας βαθμολογείται με 120 μονάδες, η προσφορά με τη χαμηλότερη τιμή με 100 μονάδες και οι ενδιάμεσες τιμές με γραμμική παρεμβολή. Το συγκεκριμένο υποκριτήριο έχει συντελεστή βαρύτητας 8%. Σύμφωνα με το υποκριτήριο Κ2.α αξιολογείται το ποσοστό ανάκτησης ενέργειας της μονάδας σε σχέση με το ελάχιστο όριο 40%, με την προσφορά που διαθέτει τη μεγαλύτερη ανάκτηση να βαθμολογείται με 120 μονάδες και τις ενδιάμεσες τιμές με γραμμική παρεμβολή. Το υποκριτήριο φέρει συντελεστή βαρύτητας 7,5%...».

Δηλαδή, συνομολογείται ευθέως από την Αναθέτουσα Αρχή ότι, στο πλαίσιο δύο διαφορετικών Κριτηρίων αξιολογείται το ίδιο και το αυτό στοιχείο (ποσοστό ανάκτησης ενέργειας, το οποίο, όσο αυξάνεται, τόσο μεγαλύτερη βαθμολογία εξασφαλίζει, στο πλαίσιο αμφοτέρων των Κριτηρίων) και μάλιστα «...με συνολική αθροιστική βαρύτητα 15%...» (όπερ επιβεβαιώνει ακριβώς ότι πρόκειται για ένα και το αυτό αξιολογούμενο μέγεθος!), στο πλαίσιο δύο διαφορετικών Κριτηρίων. Είναι δε προδήλως «αμήχανη» και πάντως μάταιη η απόπειρα της αναθέτουσας να θεμελιώσει τη δήθεν «διαφορετικότητα» του «ποσοστού ανάκτησης», ως στοιχείου αξιολόγησης, με τον ισχυρισμό της ότι, στην πρώτη περίπτωση (Κριτήριο Κ.1.ε.) λαμβάνεται υπόψη «για την αξιολόγηση της Ποιότητας του προσφερόμενου εξοπλισμού, με βάση τα απαιτούμενα στις τεχνικές προδιαγραφές», ενώ στη δεύτερη περίπτωση (Κ.2.α.) «για την αξιολόγηση της Τεχνικής Αξίας και αποδοτικότητας του εξοπλισμού, με βάση τις τεχνικές προδιαγραφές», δηλαδή εκτιμάται το «ποσοστό ανάκτησης», τύποις μεν, στο πλαίσιο δύο αυτοτελών Κριτηρίων, κατ' ουσίαν, όμως, υπό το πρίσμα εννοιολογικά ταυτόσημων αξιολογικών παραμέτρων («ποιότητα» και «τεχνική

αξία/αποδοτικότητα»), οι οποίες (όπως επισημάναμε με την προσφυγή μας): «...ως νοηματικώς επικαλυπτόμενες, «αλληλοεξουδετερώνονται» και όθεν παρίστανται αλυσιτελείς και απρόσφορες αξιολογικές βάσεις, υπό το πρίσμα της αρχής της διαφάνειας, της αναλογικότητας και της ίσης μεταχείρισης, περιάγοντας την εταιρεία μας σε αδυναμία να κατανοήσει τί ακριβώς σκοπεύεται με την ως άνω «διπλή» αξιολόγηση του ίδιου στοιχείου από τον κανονιστικό νομοθέτη και να καταστρώσει αναλόγως και δη με διαφορετικό τρόπο την Τεχνική Προσφορά της, στο πλαίσιο δύο νοηματικά ταυτόσημων κριτηρίων...».

## 2.2. Επί του δευτέρου σκέλους: «Κριτήριο Κ.4.: «Εργονομία, ευκολία εγκατάστασης και συντήρησης»

Με τον υπό κρίση λόγο προσφυγής μας πλήξαμε την αναγωγή του «ελεύθερου όγκου» της προσφερόμενης μονάδας, ως αυτοτελούς γεωμετρικού μεγέθους, σε μονοσήμαντο «δείκτη» εργονομίας και ευκολίας πρόσβασης στα διάφορα υποσυστήματα και στοιχεία εξοπλισμού της μονάδας.

Ενώ, δηλαδή, με το πρώτο σκέλος του οικείου Κριτηρίου προβλέπεται ότι «...θα αξιολογηθεί η εργονομία του εξοπλισμού και ευκολία εγκατάστασης, λειτουργίας και συντήρησης...», με λήψη υπόψη, ειδικότερα, της διασφαλιζόμενης δυνατότητας για «...πρόσβαση στον εξοπλισμό και στις αντλίες για συντήρηση, ευκολία αντικατάστασης μεμβρανών, ευκολία χημικού καθαρισμού, ευκολία αντικατάστασης πληρωτικών υλικών στα φίλτρα θολότητας, εγκατάσταση ενδεικτικών οργάνων στον κεντρικό πίνακα) που τεκμηριώνει ο προμηθευτής...», αμέσως μετά «ακυρώνονται» όλες οι ανωτέρω αξιολογικές ποιοτικές παράμετροι, αντλούμενες από τον ειδικότερο σχεδιασμό της κάθε προσφερόμενης μονάδας, αφού προβλέπεται ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ένα και μοναδικό γεωμετρικό μέγεθος, ως βάση διαμόρφωσης της βαθμολογίας, ήτοι αυτό του «συνολικά μεγαλύτερου ελεύθερου όγκου εντός του εμπορευματοκιβωτίου», ανεξαρτήτως οιασδήποτε άλλης σχεδιαστικής παραμέτρου της μονάδας:

«...Η προσφορά με τον συνολικά μεγαλύτερο ελεύθερο όγκο εντός του εμπορευματοκιβωτίου θα βαθμολογηθεί με 120 μονάδες και με 100 μονάδες αυτή με τον μικρότερο ελεύθερο όγκο. Οι ενδιάμεσες τιμές θα βαθμολογηθούν με γραμμική παρεμβολή...»

Δηλαδή με το δεύτερο ως άνω (ήδη νυν πληττόμενο) σκέλος του οικείου Κριτηρίου προβλέπεται ότι η Προσφορά με τον (αριθμητικά) μεγαλύτερο – και δη συνολικά - ελεύθερο όγκο βαθμολογείται αυτομάτως με μεγαλύτερο βαθμό, σε σχέση με μία άλλη Προσφορά, με μικρότερο προσφερόμενο συνολικό ελεύθερο όγκο, ανεξαρτήτως του ειδικότερου σχεδιασμού της μονάδας, που συναρτάται με τον ελεύθερο όγκο, όπως π.χ. των ακριβών σημείων όπου ευρίσκεται, των πλατών διέλευσης, της ορθής και λειτουργικής κατανομής των επιμέρους σημείων της μονάδας, όπου εντοπίζονται ελεύθεροι όγκοι κλπ., ήτοι ανεξαρτήτως του εάν, τελικά, από το ως άνω αντικειμενικό μέγεθος διασφαλίζεται και σε ποιο βαθμό η σκοπούμενη προσβασιμότητα για την ευκολότερη πραγματοποίηση συντήρησης, καθαρισμού κλπ. του εξοπλισμού της, στοιχεία που αποτελούν τις αξιολογητέες παραμέτρους του Κριτηρίου Κ.4.

Τους ως άνω ισχυρισμούς μας **ματαίως** επιχειρεί να αντικρούσει, ενώ **ουσιαστικά τους συνομολογεί** η Αναθέτουσα Αρχή, με τις Απόψεις της.

Ειδικότερα αναφέρει η Αναθέτουσα ότι, **με βάση το πρώτο σκέλος του Κριτηρίου Κ.4.** αξιολογείται «...**η εργονομία του εξοπλισμού και η ευκολία εγκατάστασης,** λειτουργίας και συντήρησης και ειδικότερα **η πρόσβαση** στον εξοπλισμό και στις αντλίες, **η ευκολία αντικατάστασης μεμβρανών, η ευκολία χημικού καθαρισμού, αντικατάστασης πληρωτικών υλικών στα φίλτρα θολότητας ... Στο ίδιο κριτήριο ορίζεται ότι κάθε συμμετέχων οφείλει να υπολογίσει στα σχέδια της προσφοράς του τους πλήρως ελεύθερους όγκους που διαμορφώνονται σύμφωνα με τον συγκεκριμένο σχεδιασμό του...**».

Ενώ, όμως, όπως προεκτέθηκε, **οι ως άνω προβλέψεις του πρώτου σκέλους του Κριτηρίου Κ.4.** πράγματι παρίστανται πρόσφορες για την ορθή διάρθρωση του οικείου Κριτηρίου, καθώς ευλόγως ανάγονται στην εκτίμηση και αξιολόγηση **του προτεινόμενου σχεδιασμού,** εξ ου δύναται να προκύψει και εάν ο συνολικά μεγαλύτερος ελεύθερος όγκος μίας προσφερόμενης μονάδας **παρίσταται ταυτόχρονα και πρόσφορος,** ώστε να προσφέρει **εργονομία και ευκολία πρόσβασης** στον εξοπλισμό της, εντούτοις αμέσως μετά συνομολογεί και η ίδια ότι, τελικά, **σε πλήρη αντίφαση και με ματαίωση των ανωτέρω ποιοτικών στοιχείων σχεδιασμού,** το μοναδικό κριτήριο αξιολόγησης του Κριτηρίου είναι «ο **συνολικός ελεύθερος**

**όγκος» («...μεγαλύτερη βαθμολογία στην προσφορά με το μεγαλύτερο συνολικό ελεύθερο όγκο...»).**

Κατά τα λοιπά, όπως αορίστως αναφέρει, χωρίς ουδόλως να εξηγεί η Αναθέτουσα για ποιο λόγο ο συνολικός ελεύθερος όγκος δήθεν «...εγγυάται αντικειμενικά (σ.σ. δηλαδή ως μοναδικό και αυτοτελές μέγεθος) την καλύτερη δυνατή πρόσβαση στον εξοπλισμό και στις αντλίες για συντήρηση, ευκολία αντικατάστασης μεμβρανών, ευκολία χημικού καθαρισμού, ευκολία αντικατάστασης πληρωτικών υλικών στα φίλτρα θολότητας, εγκατάσταση ενδεικτικών οργάνων στον κεντρικό πίνακα...». Τούτο, μάλιστα, ανεξαρτήτως του ότι ο ως άνω ισχυρισμός περί (δήθεν) «αντικειμενικής» προσφορότητας του ως άνω μεγέθους, για την ανάδειξη της μεγαλύτερης δυνατής εργονομίας και ευκολίας πρόσβασης ενέχει **πρόδηλη αντιφατικότητα** προς τον (επίσης διατυπούμενο στις Απόψεις της) ισχυρισμό της Αναθέτουσας, σύμφωνα με τον οποίο «...η αξιολόγηση του ελεύθερου όγκου δεν πραγματοποιείται αφηρημένα ή αποσυνδεδεμένα από τη συγκεκριμένη χωροταξική διάταξη του εξοπλισμού. Αντίθετα, οι Τεχνικές Προδιαγραφές απαιτούν από κάθε προμηθευτή πλήρη και λεπτομερή σχέδια υπό κλίμακα, στα οποία αποτυπώνονται όλα τα υποσυστήματα και τα τεχνικά χαρακτηριστικά, διαγράμματα ροής, κατόψεις χωροταξικής διάταξης, τρισδιάστατες απεικονίσεις και αναλυτικά τεύχη υπολογισμών που αιτιολογούν τις επιμέρους επιλογές...», ο οποίος, σε κάθε περίπτωση **αναιρείται** από το νυν προσβαλλόμενο (δεύτερο) σκέλος του επίμαχου Κριτηρίου Κ.4.

### **2.3. Επί του τρίτου σκέλους: «Κριτήριο Κ.5.: «Διασύνδεση με το υφιστάμενο σύστημα ελέγχου ύδρευσης (τηλεμετρίας) που λειτουργεί στο χώρο της ΕΕΛ Χώρας Άνδρου»**

Στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους του δεύτερου λόγου προσφυγής μας, πλήξαμε το περιεχόμενο του Κριτηρίου Κ.6., ως **αόριστο, ασαφές, ανεφάρμοστο και, εξ ορισμού, απρόσφορο κριτήριο αξιολόγησης των τεχνικών προσφορών**, καθώς, ανάγει αδοκίτως μία τεχνική απαίτηση «on-off» (δηλαδή είτε πληρούμενη, είτε μη πληρούμενη) σε αντικείμενο αξιολογικής διαβάθμισης («...θα αξιολογηθεί θετικά...») και μάλιστα χωρίς (ακριβώς λόγω της αντικειμενικής φύσης της απαίτησης) να καθίσταται εκ των προτέρων γνωστή στους Διαγωνιζόμενους καμία απολύτως αξιολογική κλίμακα της ως άνω (λιγότερο ή περισσότερη)

«θετικής» αξιολόγησης, με αποτέλεσμα να παρέχεται απεριόριστη ευχέρεια στην Αναθέτουσα Αρχή να αξιολογήσει, εκ των υστέρων και αυθαίρετα τις Προσφορές, χωρίς ο τρόπος και δη, εν προκειμένω, το εύρος της θετικής αξιολόγησης να είναι εκ των προτέρων γνωστός στους Διαγωνιζόμενους (ΕΑΔΗΣΥ 82/2026).

Για άλλη μία φορά η Αναθέτουσα Αρχή (αδυνατώντας, προφανώς, να αντικρούσει) επιχειρεί να παραλλάξει οψίμως και όθεν απαραδέκτως το περιεχόμενο του πληττόμενου κριτηρίου, ισχυριζόμενη ότι «...Η μονάδα πρέπει να υποστηρίζει απομακρυσμένο έλεγχο, καταγραφή παραμέτρων, τηλεχειρισμό, έλεγχο κατάστασης του ηλεκτρομηχανολογικού εξοπλισμού, γραφικές παραστάσεις, πίνακα ασφαλμάτων και ανάκτηση αρχείων μετρήσεων. Περαιτέρω, προβλέπεται Τοπικός Σταθμός Ελέγχου με PLC, UPS και ασύρματη επικοινωνία, επέκταση λογισμικού εφαρμογής επικοινωνιών, επέκταση λογισμικού τηλεελέγχου – τηλεχειρισμού SCADA και διαλειτουργικότητα τόσο με την τοπική οθόνη αφής όσο και με το απομακρυσμένο σύστημα. Ως εκ τούτου, μεταξύ διαφορετικών τεχνικά αποδεκτών λύσεων μπορεί να υφίστανται ουσιώδεις ποιοτικές διαφοροποιήσεις ως προς την πληρότητα της διασύνδεσης, τη λειτουργικότητα, τη διαλειτουργικότητα, τη διαχείριση ασφαλμάτων, την καταγραφή και ανάκτηση δεδομένων και την ευχέρεια ένταξης στο υφιστάμενο σύστημα....».

Πλην όμως, κανένα από τα ανωτέρω αναφερόμενα επιμέρους στοιχεία της Τεχνικής Προσφοράς δεν προβλέπεται ως αντικείμενο αξιολόγησης, στο πλαίσιο του Κριτηρίου Κ.6., ως διατυπώνεται υπό τη νυν προσβαλλόμενη μορφή του, το αντικείμενο του οποίου χαρακτηρίζεται (αποκλειστικά και μόνο) η «διασύνδεση» της μονάδας με το υφιστάμενο σύστημα ελέγχου ύδρευσης (τηλεμετρίας), η οποία, με τη σειρά της, μονοσήμαντα και αδιάσπαστα επεξηγείται και περιορίζεται στο στοιχείο της «συμβατότητας της προσφερόμενης λύσης με το υφιστάμενο σύστημα τηλεμετρίας», το οποίο και μόνο θα «αξιολογείται θετικά».

#### **2.4. Επί του τέταρτου σκέλους: «Τεχνική Υποστήριξη κατά την εγγυημένη λειτουργία»**

Επιχειρώντας να αντικρούσει, στη βάση του, τον οικείο λόγο προσφυγής μας, η Αναθέτουσα Αρχή αβασίμως ισχυρίζεται ότι η προσφεύγουσα εταιρεία μας δήθεν «εκκινεί από εσφαλμένη ταύτιση των κριτηρίων ποιοτικής επιλογής ... με τα κριτήρια αξιολόγησης...», ενώ σαφώς αναφέρουμε στην προσφυγή μας ότι (η πρόβλεψη περί

«μόνιμης εγκατάστασης συνεργείου» στο νησί της Άνδρου) προβλέπεται ως απρόσφορο και ασύνδετο με το αντικείμενο της υπό ανάθεση σύμβασης «κριτήριο ανάθεσης και δη με αυτοτελή συντελεστή βαρύτητας 15%».

Περαιτέρω, εσφαλμένος και αντίθετος με τις τεχνικές προδιαγραφές τυγχάνει ο ισχυρισμός της Αναθέτουσας ότι, *κατά την περίοδο εγγυημένης λειτουργίας, δήθεν εξακολουθούν οι ίδιες υποχρεώσεις, όπως κατά την περίοδο δοκιμαστικής λειτουργίας*, καθώς (όπως αναλυτικώς εκθέτουμε στην προσφυγή μας), κατά τη δεύτερη ως άνω (ήπια) περίοδο ο Ανάδοχος δεν απαιτείται να διατηρεί συνεχώς *«κατάλληλα εκπαιδευμένο τεχνικό προσωπικό» επιτόπου* στη νήσο της Άνδρου, προκειμένου να επισκευάζει τις όποιες βλάβες ανακύψουν (όπως προβλέπεται μόνο κατά την περίοδο δοκιμαστικής λειτουργίας).

Όπως, δηλαδή, προκύπτει από τη συγκριτική αντιπαραβολή του υποκεφαλαίου *«Δοκιμαστική λειτουργία»* του Κεφαλαίου Δ. των τεχνικών προδιαγραφών με το υποκεφάλαιο *«Εγγυημένη λειτουργία»*, κατά τη δεύτερη ως άνω περίοδο ο ανάδοχος (δεδομένης της επιτυχούς 12μηνης δοκιμαστικής λειτουργίας της μονάδας) υπέχει απλώς εγγυοδοτική ευθύνη, για την καλή λειτουργία της μονάδας και την ad hoc μετάβασή του για αποκατάσταση τυχόν προβλήματος και όχι τη μόνιμη παρουσία προσωπικού και δη *«κατάλληλα εκπαιδευμένο τεχνικού προσωπικού»*, όπως αναγκαίως απαιτείται, κατά την περίοδο δοκιμαστικής λειτουργίας, προκειμένου να διενεργηθεί η αποκατάσταση βλαβών, αλλά (κυρίως) η εκπλήρωση της συμβατικής υποχρέωσης του αναδόχου να διενεργεί ο ίδιος *«δοκιμαστικά»*, επί 12 μήνες, τη λειτουργία της μονάδας.

Κατά τα λοιπά μόνο ως **ταυτολογία** δύναται να εκληφθεί η αναφορά της Αναθέτουσας ότι *«Υπό τα δεδομένα αυτά, η υποστήριξη από συνεργείο μόνιμα εγκατεστημένο στο νησί δεν αξιολογείται ως γεωγραφικό χαρακτηριστικό του οικονομικού φορέα...Αντίθετα, αξιολογείται ως χαρακτηριστικό του προσφερόμενου σχήματος εκτέλεσης και τεχνικής υποστήριξης...»*, δηλαδή (συνομολογείται ότι), πράγματι, πρόκειται για αξιολογούμενο στοιχείο το γεωγραφικής φύσης γεγονός ότι κάποιος προσφέρων τυγχάνει να διαθέτει *«συνεργείο»* μόνιμα εγκατεστημένο στη νήσο της Άνδρου!

Θυμίζουμε στο σημείο αυτό ότι, σύμφωνα με την Κατευθυντήρια Οδηγία 2 της ΕΑΑΔΗΣΥ (Απόφαση 231/2014) προβλέπεται ότι δεν επιτρέπεται να τίθενται ως όροι συμμετοχής (ούτε, για την ταυτότητα του νομικού λόγου, ως κριτήρια ανάθεσης) καταστάσεις ή γεγονότα, τα οποία συνεπάγονται γεωγραφικούς περιορισμούς, καθώς δημιουργούν δυσμενείς διακρίσεις σε βάρος των συμμετεχόντων, ανάλογα με τον τόπο εγκατάστασής τους, οι οποίες αντίκεινται στις θεμελιώδεις αρχές της ενωσιακής νομοθεσίας περί ισότιμης μεταχείρισης και αποφυγής διακρίσεων των οικονομικών φορέων (περιττό να λεχθεί ότι οι ως άνω θεμελιώδεις αρχές βρίσκουν εφαρμογή οσαύτως και στο πλαίσιο των κριτηρίων ανάθεσης). Μάλιστα, με την ίδια ως άνω Οδηγία προτείνεται η δυνατότητα, όπως οι αναθέτουσες αρχές προβλέψουν τέτοιους (γεωγραφικούς) όρους, αποκλειστικά ως όρους εκτέλεσης της σύμβασης (οράτε ενδ. ΑΕΠΠ 942/2020).

Στην προσπάθειά της, μάλιστα, η Αναθέτουσα να υπεραμυνθεί της χρησιμότητας του οικείου κριτηρίου αναφέρει ότι «*Η μόνιμη επιχειρησιακή παρουσία τεχνικού συνεργείου στον τόπο εγκατάστασης ... συνδέεται επομένως λειτουργικά, με τη διαθεσιμότητα της μονάδας και την αποτελεσματική εκπλήρωση των υποχρεώσεων συντήρησης και αποκατάστασης βλαβών...*», πλην όμως πετυχαίνει το ακριβώς αντίθετο, αφού, σε κάθε περίπτωση, η αμεσότητα συντήρησης και αποκατάστασης βλαβών αποτελεί έτερη και δη αυτοτελώς αξιολογητέα παράμετρο, στο πλαίσιο του ίδιου Κριτηρίου («ο χρόνος ανταπόκρισης για την επισκευή βλάβης. Η προσφορά με την τεκμηριωμένα ταχύτερη ανταπόκριση θα βαθμολογηθεί με 120 μονάδες, με την πιο αρχή με 100 και όλες οι ενδιάμεσες τιμές με γραμματική παρεμβολή»). Υπό το πρίσμα, ωστόσο, ταυτόχρονης συνύπαρξης και συναξιολόγησης δύο όμοιων παραμέτρων, στο πλαίσιο του ίδιου Κριτηρίου, οδηγούμαστε στο εξής (λογικώς άτοπο) ενδεχόμενο: Ένας διαγωνιζόμενος ο οποίος δηλώνει μικρότερο χρόνο ανταπόκρισης (επειδή π.χ. διαθέτει μόνιμο προσωπικό στην έδρα του, στην Αθήνα και ιδιωτικό μέσο άμεσης μετάβασης στο νησί της Άνδρου ή και χωρίς να επικαλείται καμία «τεκμηρίωση» της δήλωσής του αυτής, καθώς, άλλωστε, ουδεμία τέτοια απαιτείται από το οικείο Κριτήριο, αρκούσης μόνο μία απλής δήλωσής του) να βαθμολογείται δυσμενέστερα, εκ μόνου του (πρακτικώς αδιάφορου, ως προς το σκοπούμενο αποτέλεσμα της «ταχύτητας») λόγου της μη ύπαρξης «μόνιμα

εγκατεστημένου συνεργείου» στην Άνδρο σε σχέση με άλλον, ο οποίος τυγχάνει να έχει τέτοιο συνεργείο μόνιμα εγκατεστημένο, πλην όμως δηλώνει μεγαλύτερο χρόνο ανταπόκρισης!

Περαιτέρω, είναι προφανές ότι ο ισχυρισμός της Αναθέτουσας (με προφανή σκοπό τη δημιουργία ψευδεπίγραφης κατάστασης «οριακού» επείγοντος, μη δυνάμενου να αντιμετωπιστεί ακόμη και σε περίπτωση ολιγόωρης ή ολιγοήμερης «απαγόρευσης απόπλου») ότι η επιτόπια εγκατάσταση συνεργείου στην Άνδρο, και μάλιστα – επαναλαμβάνουμε - κατά την (ήπια) περίοδο εγγυημένης λειτουργίας, αξιολογείται θετικά, για λόγους αμεσότητας της επέμβασης, επειδή το νερό που πρόκειται να παρέχεται με την υπό προμήθεια μονάδα αφαλάτωσης «εξασφαλίζει επάρκεια νερού μόνο για λίγες ώρες...», ωσάν να πρόκειται για το μοναδικό μέσο υδροδότησης του νησιού, αντίκειται στα διδάγματα της κοινής πείρας, τα οποία υπαγορεύουν ότι, προφανώς, μέχρι και σήμερα, η Άνδρος στηρίζει την υδροδότησή της και σε άλλες πηγές (π.χ. γεωτρήσεις).

Κατά τα λοιπά επαναλαμβάνουμε τον – καταλειφθέντα αναπάντητο – ισχυρισμό μας ότι, σε κάθε περίπτωση (ανεξαρτήτως της μη προσφορότητας της ως άνω παραμέτρου του Κριτηρίου Κ.6.) ισχύουν mutatis mutandis τα ίδια ως άνω (αναφορικά με το Κριτήριο Κ.5) εκτεθέντα, περί μη πρόβλεψης αξιολογικής κλίμακας διαβάθμισης της ως άνω (λιγότερο ή περισσότερο) «θετικής» αξιολόγησης. Είναι, δηλαδή κι εδώ προφανές ότι ο Ανάδοχος είτε θα έχει, είτε δεν θα έχει μόνιμη εγκατάσταση συνεργείου στο νησί, ώστε, αντιστοίχως, είτε θα λάβει, είτε δεν θα λάβει το «πριμ» της θετικής αξιολόγησης, χωρίς, δηλαδή, να είναι δυνατή η αριθμητική διαβάθμισή του, παρά τη γενική πρόβλεψη ότι «...όλες οι ενδιάμεσες τιμές (σ.σ. θα βαθμολογηθούν) με γραμμική παρεμβολή», η οποία, ως εκ της φύσης της ως άνω παραμέτρου, τυγχάνει, εν προκειμένω, πρακτικώς ανεφάρμοστη. Σε κάθε περίπτωση πάσχει από αθεράπευτη αοριστία το ως άνω κριτήριο, καθώς δεν καθίσταται εκ των προτέρων γνωστό στους Διαγωνιζόμενους ποιο θα είναι το μέγεθος της «θετικής» αξιολόγησης της μόνιμης εγκατάστασης συνεργείου στο νησί, ώστε να είναι εκ των προτέρων γνωστό στους Διαγωνιζόμενους σε ποιο βαθμό επηρεάζει τούτο δυνητικά και δη αυξάνει τη βαθμολογία του οικείου Κριτηρίου, με αποτέλεσμα να παρέχεται απεριόριστη ευχέρεια στην Αναθέτουσα Αρχή να αξιολογήσει, εκ των υστέρων και αυθαίρετα τις Προσφορές, χωρίς ο

**τρόπος και δη, εν προκειμένω, το εύρος της θετικής αξιολόγησης να είναι εκ των προτέρων γνωστός στους Διαγωνιζόμενους (ΕΑΛΗΣΥ 82/2026).**

Ομοίως, εξάλλου, **αναπάντητος** παράμεινε ο ισχυρισμός μας ότι **απρόσφορη** τυγχάνει και η πρόβλεψη ότι θα αξιολογηθεί «ο αριθμός και η σύνθεση (ειδικότητες) Ομοίως, εξάλλου, **απρόσφορη** τυγχάνει και η πρόβλεψη ότι θα αξιολογηθεί «ο αριθμός και η σύνθεση (ειδικότητες) της ομάδας τεχνικής υποστήριξης» και μάλιστα **κατά την περίοδο «εγγυημένης λειτουργίας»**, αφενός μεν επειδή **σε κανένα σημείο των τευχών του Διαγωνισμού δεν προβλέπεται, ως στοιχείο της Τεχνικής Προσφοράς, ούτε ως συμβατική υποχρέωση του αναδόχου, η συγκρότηση τέτοιας μόνιμης και ταχθείσας, επί τούτω, «ομάδας» και μάλιστα ειδικώς κατά την προπεριγραφείσα ήπια περίοδο εγγυημένης λειτουργίας, ούτε, φυσικά ορίζεται (αφού δεν προβλέπεται καν η συγκρότησή της) ποιες είναι οι απαιτούμενες ειδικότητες ή ο ελάχιστος αριθμός των μελών της, ώστε να αποτελέσουν τα στοιχεία αυτά αντικείμενο αξιολόγησης. Σε κάθε περίπτωση αντιφατικά προβλέπεται ότι αξιολογούνται γενικά «οι ειδικότητες» της ομάδας τεχνικής υποστήριξης, την ίδια στιγμή, που, στο πλαίσιο του ίδιου κριτηρίου προβλέπεται ότι «αξιολογείται θετικά» η ύπαρξη «Χημικού» ή «Ηλεκτρολόγου» Μηχανικού, επιτείνοντας ακόμη περισσότερο την αοριστία, αναφορικά με το είδος των ειδικοτήτων (πέραν του Χημικού ή Ηλεκτρολόγου Μηχανικού) που αποτελούν αντικείμενο αξιολόγησης, στο πλαίσιο του οικείου Κριτηρίου.**

Οίκοθεν νοείται ότι η ως άνω αοριστία ουδόλως αίρεται από την – **εξίσου αόριστη**– αναφορά της Αναθέτουσας Αρχής ότι «η παρουσία στην ομάδα υποστήριξης, επιστήμονα με ειδικότητα συναφή είτε με τις διεργασίες επεξεργασίας και ποιότητας του νερού είτε με τα ηλεκτρολογικά, ενεργειακά και αυτοματοποιημένα συστήματα της εγκατάστασης αποτελεί χαρακτηριστικό αντικειμενικά πρόσφορο να επηρεάσει την ποιότητα της τεχνικής υποστήριξης.», ουδόλως διευκρινίζει ποιες είναι τελικά οι κρίσιμες «**συναφείς**» ειδικότητες, οι οποίες θα αξιολογηθούν θετικά, πλην των μοναδικών προβλεπόμενων ειδικοτήτων του Χημικού Μηχανικού ή Ηλεκτρολόγου Μηχανικού, στο πλαίσιο του εν λόγω Κριτηρίου.

Τέλος, επαναλαμβάνουμε τους (επίσης μη ειδικώς αντικρουσθέντες) ισχυρισμούς μας ότι παρίσταται **απρόσφορο** στοιχείο αξιολόγησης, ως μη δυνάμενο να προβλεφθεί, εκ των προτέρων με την Τεχνική Προσφορά και η δεύτερη αξιολογητέα παράμετρος

του Κριτηρίου Κ.6. και μάλιστα με αυτοτελή συντελεστή βαρύτητας 10%, «ο χρόνος ανταπόκρισης για την επισκευή βλάβης: Η προσφορά με την τεκμηριωμένα ταχύτερη ανταπόκριση θα βαθμολογηθεί με 120 μονάδες, με την πιο αργή με 100 και όλες οι ενδιάμεσες τιμές με γραμμική παρεμβολή»», καθώς είναι αυτονόητο ότι ο χρόνος επισκευής μίας βλάβης δεν μπορεί να προσδιοριστεί εκ των προτέρων και μάλιστα για όλες ανεξαιρέτως τις βλάβες, καθώς εξαρτάται από παράγοντες μη γνωστούς, όπως προεχόντως το είδος της βλάβης, το είδος και η διαθεσιμότητα των απαιτούμενων υλικών και αναλώσιμων (για τα οποία, μάλιστα, ρητώς προβλέπεται ότι δεν φέρει καν ευθύνη ο ανάδοχος) κ.ο.κ.

Αντιθέτως, μάλιστα, εμμέσως πλην σαφώς συνομολογεί η Αναθέτουσα ότι «Ο χρόνος ανταπόκρισης ... αφορά το χρονικό διάστημα μέσα στο οποίο ενεργοποιείται η τεχνική παρέμβαση μετά την αναγγελία του περιστατικού και εξαρτάται ακριβώς από την οργάνωση, τη διαθεσιμότητα και την επιχειρησιακή ετοιμότητα του οικονομικού φορέα.», δηλαδή πρόκειται για στοιχείο αναγόμενο σε μελλοντικούς και μη δυνάμενους να προσδιοριστούν, εκ των προτέρων, παράγοντες.

Τέλος, ούτε η «συχνότητα των προληπτικών ελέγχων συντήρησης» και δη κατά την περίοδο της εγγυημένης λειτουργίας παρίσταται αντικειμενικό και πρόσφορο κριτήριο ποιοτικής διαφοροποίησης των προσφορών, καθώς, κατά ρητή πρόβλεψη του του Κεφαλαίου «Δ. ΧΡΟΝΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ – ΔΟΚΙΜΑΣΤΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ – ΚΑΛΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ», αλλά και του άρθρου 6.6. της Διακήρυξης, κατά τη διάρκεια της ως άνω περιόδου προβλέπεται η διενέργεια μόνο «τακτικής (προγραμματισμένης)» συντήρησης και ΟΧΙ και επιπρόσθετων και δη έκτακτων προληπτικών ελέγχων, ώστε αβασίμως ισχυρίζεται η Αναθέτουσα ότι «Οι Τεχνικές Προδιαγραφές περιλαμβάνουν ρητώς τακτική και προγραμματισμένη συντήρηση του εξοπλισμού, εργασίες επισκευών, επί τόπου ελέγχους και έγκαιρο εντοπισμό πιθανών τεχνικών προβλημάτων.» (αναφορά η οποία τυγχάνει ακριβής μόνο για την περίοδο δοκιμαστικής λειτουργίας).

**2.5. Επί του πέμπτου σκέλους: «Κριτήριο Κ7 περ. β': «Εξυπηρέτηση μετά την πώληση – ανταλλακτικά»**

Ισχύουν *mutatis mutandis* τα ίδια ως ανωτέρω αναφερόμενα, ήτοι η μη προσφορότητα αναγωγής του «χρόνου αποστολής των ανταλλακτικών –

αναλώσιμων» σε κριτήριο αξιολόγησης, καθώς πρόκειται περί μίας μονομερούς δήλωσης του προσφέροντος, αναγόμενη σε μελλοντικά και αβέβαια γεγονότα και παράγοντες, όπως άλλωστε συνομολογεί, εξειδικεύοντας τον ισχυρισμό μας, η Αναθέτουσα Αρχή, επικαλούμενη ενδεικτικά τέτοια μελλοντικά και μη εκ των προτέρων προσδιορίσιμα στοιχεία, όπως «...η διατήρηση αποθεμάτων, η οργάνωση εφοδιαστικής αλυσίδας, οι σχέσεις με τους κατασκευαστές και οι δυνατότητες logistics...».

2.6. Επί του έκτου σκέλους: «Κριτήριο Κ.9.: «Εκπαίδευση του προσωπικού, επίδειξη λειτουργίας και συντήρησης του εξοπλισμού»

Ομολογείται ευθέως από την Αναθέτουσα Αρχή το (άλλωστε προκύπτει από μία απλή ανάγνωση των τευχών του Διαγωνισμού) γεγονός ότι δεν εμπίπτει στο φυσικό αντικείμενο της σύμβασης η παροχή της αυτοτελούς και άνευ διακριτής αμοιβής υπηρεσίας «εκπαίδευσης» των υπαλλήλων του Δήμου, εκ μέρους του Αναδόχου προμηθευτή, και μάλιστα με σκοπό τη «...μεταφορά τεχνογνωσίας...» (όπως χαρακτηριστικά αναφέρει η Αναθέτουσα Αρχή), με την έννοια, δηλαδή, της (πρακτικώς ανέφικτης και πάντως λίαν επισφαλούς) γνωστικής και εμπειρικής «εξίσωσης» απλών και ανειδίκευτων υπαλλήλων ενός Δήμου, επί του άκρως εξειδικευμένου και τεχνικώς πολυσύνθετου αντικειμένου λειτουργίας μονάδων αφαλάτωσης, με το αντίστοιχο επίπεδο ειδικής τεχνικής γνώσης και εμπειρίας ενός οικονομικού φορέα (όπως οι εταιρείες που συμμετέχουν σε διαγωνισμούς, όπως ο νυν επίμαχος) που δραστηριοποιείται αποκλειστικώς, ή έστω προεχόντως στο ως άνω αντικείμενο.

Ως εκ τούτου ειλικρινώς προκαλεί απορία η επισήμανση της Αναθέτουσας Αρχής ότι «...το γεγονός ότι η εκπαίδευση προσωπικού του Δήμου δεν επαναλαμβάνεται ως αυτοτελής ελάχιστη τεχνική προδιαγραφή, δεν συνεπάγεται ότι δεν μπορεί να αποτελέσει πρόσθετο ποιοτικό χαρακτηριστικό της προσφοράς...», καθώς προδήλως παραγνωρίζει τις σαφείς και αδιάστικτες επιταγές των παρ. 2, 3 και 4 του άρθρου 312 του Ν. 4412/2016, που ορίζουν ότι:

«...2. Η πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά, κατά την κρίση του αναθέτοντος φορέα, προσδιορίζεται βάσει της τιμής ή του κόστους, με τη χρήση μίας μεθόδου προσέγγισης κόστους – αποτελεσματικότητας, όπως της κοστολόγησης του

κύκλου ζωής, σύμφωνα με το άρθρο 312 και μπορεί να περιλαμβάνει τη βέλτιστη σχέση ποιότητας – τιμής, η οποία εκτιμάται βάσει κριτηρίων, συμπεριλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, ποιοτικών, περιβαλλοντικών και/ή κοινωνικών χαρακτηριστικών, που συνδέονται με το αντικείμενο της σύμβασης. ... 3. Τα κριτήρια ανάθεσης θεωρούνται ότι συνδέονται με το αντικείμενο της σύμβασης, εφόσον συνδέονται με τα έργα, τα αγαθά ή τις υπηρεσίες που θα παρασχεθούν στο πλαίσιο της σύμβασης... 4. Τα κριτήρια ανάθεσης δεν έχουν ως αποτέλεσμα την παροχή απεριόριστης ελευθερίας επιλογής στους αναθέτοντες φορείς. Διασφαλίζουν τη δυνατότητα αποτελεσματικού ανταγωνισμού...».

Το δε άρθρο 2.3.2. της Διακήρυξης, το οποίο ορίζει ότι «η βαθμολογία κάθε κριτηρίου είναι 100 βαθμοί όταν ικανοποιούνται ακριβώς οι απαιτήσεις των τεχνικών προδιαγραφών και αυξάνεται μέχρι τους 120 βαθμούς, όταν υπερκαλύπτονται...», επιβεβαιώνει ακριβώς ότι, πάντως, σημείο αναφορά της «κάλυψης» ή «υπερκάλυψης» είναι οι απαιτήσεις που προβλέπονται στις τεχνικές προδιαγραφές, ο βαθμός κάλυψης των οποίων, αναλόγως του περιεχομένου της κάθε Τεχνικής Προσφοράς και των προσφερόμενων πόρων, εξοπλισμού, ανθρώπινου δυναμικού κλπ., είτε απλώς «καλύπτονται», είτε «υπερκαλύπτονται».

Τα παραπάνω ισχύουν ανεξαρτήτως του γεγονότος ότι η ως άνω (καθ' ομολογία της Αναθέτουσας) «πρόσθετη» αξιολογική παράμετρος της «εκπαίδευσης» του προσωπικού του Δήμου, παρίσταται και απρόσφορη, ως κριτήριο αξιολόγησης της βέλτιστης, εξ επόψεως ποιότητας, τεχνικής προσφοράς, καθώς, σε κάθε περίπτωση, παραγνωρίζει το γεγονός ότι ο ίδιος ο Ανάδοχος αναλαμβάνει ειδικώς τη «δοκιμαστική» λειτουργία της μονάδας και τη διενέργεια κάθε επισκευής της, επί 12 μήνες μετά την εγκατάστασή της και μάλιστα «από κατάλληλα εκπαιδευμένο προσωπικό» του Αναδόχου, ενώ κατά τους επόμενους 12 μήνες εγγυάται την καλή λειτουργία της, χωρίς, συνεπώς, καμία ανάγκη ειδικής «εποπτείας» του συστήματος από το προσωπικό του Δήμου.

Κατά τα λοιπά παντελώς αναπάντητος παρέμεινε ο ισχυρισμός μας ότι, σε κάθε περίπτωση, παρίσταται μη σύννομη και ακυρωτέα η οικεία αξιολογητέα παράμετρος και εκ του επάλληλου λόγου ότι θεωρείται αυθαίρετως δεδομένη η

(και μάλιστα ευθεία) αναλογία μεταξύ της διάρκειας της εκπαίδευσης και της ποιότητας αυτής, αφού προβλέπεται ότι θα αξιολογείται τόσο θετικότερα η Προσφορά, όσο μεγαλύτερη είναι η χρονική διάρκεια εκπαίδευσης που προσφέρει ο υποψήφιος ανάδοχος, ενώ δεν αποκλείεται, βάσει των τεχνικών επιλογών, της τεχνογνωσίας και της εξειδίκευσης ενός άλλου υποψηφίου, η ίδια ή και ακόμη αρτιότερη εκπαίδευση να επιτυγχάνεται σε μικρότερο χρόνο, γεγονός που, οπωσδήποτε, θα έπρεπε να του πιστωθεί αξιολογικά και βαθμολογικά, ως θετικό στοιχείο της Τεχνικής Προσφοράς τους, καθώς επιτυγχάνεται ταυτόχρονα και εξοικονόμηση πολύτιμου ανθρωποχρόνου τόσο του Αναδόχου, όσο και του προσωπικού.

Η ως άνω αοριστία, μάλιστα, αλλά και η παντελής έλλειψη προσφορότητας του ως άνω θετικώς αξιολογητέου στοιχείου («μεγαλύτερη διάρκεια εκπαίδευσης»), ως κριτηρίου ανάθεσης, επιτείνεται και από το γεγονός ότι σε κανένα σημείο, είτε των τεχνικών προδιαγραφών, είτε σε οποιοδήποτε άλλο τεύχος του Διαγωνισμού δεν προσδιορίζεται από την Αναθέτουσα Αρχή το εύρος και το είδος της «θετικώς αξιολογούμενης» εκπαίδευσης του προσωπικού της. Τούτο, μάλιστα, ισχύει κατά μείζονα λόγο, εάν ληφθεί υπόψη ότι – όπως υπενθυμίζει η Αναθέτουσα – «Η τεχνική προσφορά, κατά το άρθρο 2.4.3.2, πρέπει να περιγράφει ακριβώς τον τρόπο κάλυψης των απαιτήσεων και να περιλαμβάνει τα έγγραφα βάσει των οποίων πραγματοποιείται η αξιολόγηση σύμφωνα με τα κριτήρια ανάθεσης.».

Η ίδια ως άνω αοριστία, εξάλλου διατρέχει και το συναφή ισχυρισμό της αναθέτουσας ότι: «Ως προς τον αριθμό εκπαιδευομένων, το κριτήριο Κ9 αφορά στη δυνατότητα και δέσμευση του προσφέροντα να παράσχει εκπαίδευση στον δηλούμενο αριθμό ατόμων και όχι με βάση τη μελλοντική βούληση συγκεκριμένων υπαλλήλων του Δήμου να συμμετάσχουν.», όταν σε κανένα τεύχος του Διαγωνισμού δεν ορίζεται πόσοι είναι οι (δυννητικά απασχοληθησόμενοι με τη λειτουργία της μονάδας) υπάλληλοι του Δήμου, ώστε, με τούτο γνωστό οι Διαγωνιζόμενοι, να στοχεύσουν και «δηλώσουν» το μέγιστο, ήτοι ότι προτίθενται να «εκπαιδεύσουν» το σύνολο των ως άνω υπαλλήλων.

Επειδή και το παρόν Υπόμνημά μας είναι νόμιμο, βάσιμο και αληθές.

**ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ**

## **ΖΗΤΟΥΜΕ**

Ό,τι και με την προδικαστική προσφυγή μας.

**Αθήνα, 1.9.2026**

**Ο νόμιμος εκπρόσωπος της εταιρείας «SYCHEM ΑΕ»**

**SYCHEM Α.Ε.**  
ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΝΕΡΟΥ - ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΗΣΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ  
ΚΟΛΥΜΒΗΤΙΚΕΣ ΔΕΞΑΜΕΝΕΣ - ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ  
ΕΔΡΑ: Λ. ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ 51Β - Τ.Κ. 15342 ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ - ΑΘΗΝΑ  
ΤΗΛ.: 2106084940 - ΦΑΞ: 2105084942 [www.sychem.gr](http://www.sychem.gr) e-mail: [info@sychem.gr](mailto:info@sychem.gr)  
ΥΠΟΚ/ΜΑ ΚΡΗΤΗΣ: ΒΙ. ΠΕ. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ - ΟΔΟΣ Ι Τ.Κ. 71631  
ΤΗΛ : 2810 301140 - ΦΑΞ: 2810 301142  
ΑΡ.ΜΑΕ: 63992/01ΑΤ/Β/07/379 - ΑΦΜ: 999954035 - ΔΟΥ: ΟΑΕ ΑΘΗΝΩΝ

**Αλέξανδρος Υφαντής**